

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: J.P., narozený ..., bytem ...,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

o žalobě ze dne 9.10.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 7.9.2018 č.j. ..., o invalidní
důchod

takto:

I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 7.9.2018 č.j. ... a jemu
předcházející rozhodnutí ze dne 2.5.2018 č.j. R-2.5.2018 - ... se zrušují a věc se vrací
žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 9.10.2018 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 7.9.2018 č.j. ..., jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. R-2.5.2018 ... ze dne 2.5.2018, kterým mu byl odňat ode dne 18.5.2018 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku

Okresní správa sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 24.4.2018 již není od téhož dne invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 25%. V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 7.9.2018 žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 3.9.2018 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které lékař ČSSZ zvolil dolní hranici rozmezí 30-40%, tj. 30%, a tato míra poklesu ve smyslu § 4 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám žalobce vyhověno.

2. **Žalobce v žalobě** mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím s ohledem na svůj zdravotní stav, který stručně popsal, přičemž namítal nesprávné a ne zcela objektivní posouzení posudkovými lékaři, zejména lékařem OSSZ, jímž mu byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 25%, když jeho zdravotní stav se rozhodně nezlepšil, naopak se trvale zhoršuje. Závěrem proto požadoval nové posouzení zdravotního stavu a navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 7.9.2018 a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Plzeň-město** vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 24.4.2018 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v námitkovém řízení dne 3.9.2018 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30%, která ve smyslu § 4 odst. 1 vyhlášky byla pouze lékařem OSSZ snížena o 5% na 25%, den zániku invalidity: 24.4.2018 – datem jednání (žalobce jednání nebyl přítomen).
4. **Žalovaná ve svém vyjádření** k žalobě dne 31.10.2018 navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění; rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 7.9.2018 bylo podle dodejky žalobci doručeno dne 11.9.2018.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku. Vyžádaný **posudek byl vypracován po jednání konaném dne 23.1.2019** za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (7.9.2018) byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%, když datum vzniku invalidity prvního stupně bylo stanoveno 8.4.2014 (snížení stupně invalidity

z druhého na první stupeň na OSSZ); platnost posudku stanovena trvale, neboť není předpoklad stabilizace a zlepšení zdravotního stavu. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a z vyšetření neurologem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, jehož rozhodující příčinou je vleklý vertebrogenní algický syndrom, lumboischiadický syndrom s iritační a zánikovou lézí kořene L5 a S1 vlevo, hypotrofií levého lýtku a s omezením dynamiky bederní páteře, stav po extirpaci disku L5/S1 v roce 1998 a 2009, dále levostranný cervikobrachiální syndrom s iritačně zánikovou lézí kořene C7 a C8 se středně těžkým omezením funkce krčního úseku páteře. Dále komise uvedla, že je v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město a námitkového řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o středně těžké funkční postižení, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 35% podle kapitoly XIII, odd. E, položky 1c) přílohy vyhlášky, tj. ve středu taxace s ohledem na postižení jak bederní, tak i krční páteře, tedy na rozdíl od posudku OSSZ a námitkového řízení, kde hodnoceno na spodní hranici taxace. Komisí nebyl shledán důvod pro použití § 3 odst. 1 ani § 4 odst. 1 citované vyhlášky (na rozdíl od OSSZ). Dle komise žalobce není schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách; je schopen lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu a práce s dodržením uvedených obecných pracovních kontraindikací. (Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)

6. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:**

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

7. Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 4 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto snížení byly shledány pouze lékařem OSSZ (viz shora).

8. Dle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku

65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

9. Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).
10. Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
11. Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 7.9.2018, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
12. Žalobce se podanou žalobou domáhal ponechání invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 23.1.2019 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobce nadále jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 8.4.2014, proto je **žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 7.9.2018 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 2.5.2018 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce od 8.4.2014 a tedy k 2.5.2018 i 7.9.2018 odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 35%, avšak lékařem OSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 25% a lékařem ČSSZ toliko 30%, jak uvedeno shora.
13. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně od 8.4.2014, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – trvání invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 77/2018-39 ze dne

27.2.2019, když rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu ode dne 18.5.2018 by nebyla vydala žalovaná v případě zjištění trvání invalidity prvního stupně žalobce již při kontrolní lékařské prohlídce na OSSZ Plzeň-město dne 24.4.2018 či v řízení o námitkách proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 2.5.2018.

14. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 27. února 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně